

Aj o spájaní Veľkých Držkoviec pred tridsiatimi rokmi

Služobne najstarší starosta Stanislav Otto

Písal sa rok 1976. Okrem toho, že bol volebný, v našom regióne i po celom Slovensku sa vo veľkom spájali malé obce do veľkých. Inak tomu nebolo ani v držkovskej doline pozdĺž potoka Inovec v okrese Bánovce nad Bebravou, kde sa z rozhodnutia vyšších orgánov i z vôle občanov spojili tri obce - Horné Držkovce, Dolné Držkovce a Čuklasovce do jednej s názvom Veľké Držkovce. Už tri roky predtým pôsobil na poste predsedu Miestneho národného výboru v Dolných Držkovciach na čiastočný úväzok, t.j. popri zamestnaní Stanislav Otto. Keď vznikli Veľké Držkovce, bol zvolený do funkcie opäť a občania mu dávali svoj hlas aj ďalších tridsať rokov. Keď ako 27-ročný Stanislav Otto kandidoval po prvýkrát za predsedu MNV ako pracovník Zornice, ani netušil, že v tejto funkcii zotrvá pravdepodobne až do svojho dôchodku. A navyše - ďalšie štyri obce - Ruskovce, Malá Hradná a Cimenná, ktoré vytvorili s Veľkými Držkovcami mikroregión Považský Inovec, si ho zvolili za predsedu združenia.

„Prvoradým cieľom zlučovania malých obcí bola vtedajšia politika štátu, keď malé obce boli akoby odsúdené na zánik - nevydávali sa stavebné povolenia. Akonáhle sa vytvorila obec s vyšším počtom obyvateľov, zmenilo sa jej postavenie a stavať sa už mohlo. Po zlúčení pred tridsiatimi rokmi sme mali vyše 900 obyvateľov, dnes máme už iba 670“, spomína Stanislav Otto, azda služobne najstarší starosta v bánovskom regióne. A hovorí aj o tom, že po revolúcii, v 90-tých rokoch sa Čuklasovčania chceli aj odčleniť, lebo prišla iná doba, iná politika štátu, no nakoniec to nechali tak.

Pokles obyvateľstva v týchto obciach je značný, ale v podstate sa nikto nečuduje. Ani starosta. Nie je tu plyn a väčšina domácností nemá ani vodovod, a ten čo existuje potrebuje generálku, deti majú ďaleko do školy - cez hory a doly 6 km do Zlatník, niektoré už radšej chodia do Bánoviec, je čím menej autobusových spojov atď. Nie že by sa obecná samospráva nestarala. Lenže všetko je o peniazoch. Na plynifikáciu bol projekt, ale nakoniec SPP rozhodol, že pre nich pripojenie do Držkoviec „nie je zaujímavé“, lebo tri dediny sú roztriahnuté takmer do 5 kilometrovej dĺžky a pre toľko málo ľudí, čo tu býva, sa neoplatí za rozvody vyhadzovať toľké milióny. A to isté je o vodovode. Na obecný vodovod s vlastným zdrojom pitnej vody je napojených 45 domácností v Horných a 20 v Dolných Držkovciach, ale ďalších 80 dolnodržkovských a 70 čuklasovských domácností má len svoje studne. „Nový projekt na výstavbu vodovodu pre celé naše tri obce sme stihli podať ešte v decembri 2005. Len prvá etapa odhaduje rozpočet nákladov na 46 miliónov Sk“, hovorí starosta, ktorý sa obáva, či bude mať projekt úspech. Začatie výstavby vodovodu patrí k jeho hlavným cieľom aj tohto volebného obdobia. Do konca roka by chceli ešte v obci zrekonštruovať budovu materskej školy, konkrétne vymeniť okná počas leta, opraviť strechu na starej zvoničke v Čuklasovciach a iné.

„Šťastný je ten starosta, čo má na starosti len jednu obec. Ja to mám všetko trojmo“, hovorí dlhoročný richtár a zároveň dodáva: „Pred tými tridsiatimi rokmi, po zlúčení, bolo omnoho viac starostí. Naši ľudia si v akcii Z (zadarmo, dobrovoľne) budovali svojpomocne vlastne všetko, čo tu máme - obecný úrad, obchody, pohostinstvo, domy smútku, cesty, chodníky atď. Len vtedy bolo starostí, to som bol v robote od svitu do mrku.“

ALENA BORSZÉKOVÁ